

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 944/2014
11.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.Р., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 373/14 од 22.09.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 373/14 од 22.09.2014. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** пресуде Прекршајног суда у Београду 96Пр. бр. 29055/13 од 25.03.2012. године и Вишег прекршајног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године, тако што се прекршајни поступак против окривљеног П.Р., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 96Пр бр. 29055/13 од 25.03.2012. године, окривљени П.Р. оглашен је кривим због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом је одлучено да ће се ненаплаћена новчана казна заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а на начин прописан чланом 37. Закона о прекршајима. На основу члана 330. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеном је кумулативно изречено 14 казних поена а на основу став 3. истог члана и заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од осам месеци. Окривљени је обавезан на плаћање паушала у износу од 600,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег прекршјаног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године одбијена је као неоснована жалба подносиоца захтева за покретање прекршјаног поступка МУП-а РС, Полицијске управе за Град Београд, Управе саобраћајне полиције, Одељење за обраду и расветљавање прекршјаја у саобраћају и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде Вишег прекршјаног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године Републички јавни тужилац, подигао је захтев за заштиту законитости Пtz бр. 373/14 од 22.09.2014. године, због битне повреде одредаба прекршјаног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 147. и члана 224. став 1. Закона о прекршјаима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине правноснажну пресуду Вишег прекршјаног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/13) обавестио Републичког јавног тужиоца, на којој је разморио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 373/14 од 22.09.2014. године, је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је Прекршјани суд у Београду у поступку достављања првостепене пресуде повредио право на одбрану окривљеног и учинио битну повреду одредаба прекршјаног поступка - 224. став 1. у вези члана 147. став 1. Закона о прекршјаима („Службени гласник РС“, број 101/2005, 116/2008 и 111/2009 - у даљем тексту раније важећи ЗПР) према којем се оцењује законитост побијане пресуде, сходно одредби члана 340. став 1. сада важећег ЗПР који се примењује од 01.03.2014. године.

Из списка предмета произилази да је Прекршјаном суду у Београду 04.06.2012. године поднет захтев за покретање прекршјаног поступка против окривљеног П.Р., због прекршјаја кажњивог по члану 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, да је окривљени прекршјај за који је оглашен кривим извршио дана 04.06.2012. године, да је првостепени суд пресуду 96-Пр 206968/12 од 07.11.2012. године доставио окривљеном и подносиоцу захтева за покретање прекршјаног поступка - МУП-у РС, Управи саобраћајне полиције, МУП-а за Град Београд, да окривљени није изјавио жалбу већ је уплатио новчану казну на коју је осуђен, док је подносилац захтева изјавио жалбу, да је другостепени суд пресудом 12Прж 4685/13 од 05.03.2013. године укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да је у поновном поступку првостепени суд пре саслушавања окривљеног и извођења додатних доказа донео нову пресуду 96Пр 29055/13 од 25.03.2012. године коју никада није уредно уручио окривљеном, већ је исту доставио ранијем послодавцу окривљеног ПИМС - друштво за прехранбену индустрију и маркетинг, које је својим актом обавестило првостепени суд дана

03.12.2013. године да је „необраћајући пажњу да је писмено директно намењено на окривљеног П.Р. потписало пријем писмена, а да су тек накнадно установили да је у питању његов лични предмет који није у вези са пословањем те фирме, те да окривљени не ради у тој фирми од 31.08.2013. године“, да је окривљени 19.08.2013. године обавестио првостепени суд да је променио пребивалиште достављајући нову адресу, да је подносилац захтева за покретање прекршајног поступка МУП РС, Управа саобраћајне полиције из Београда изјавила жалбу на пресуду првостепеног суда 96Пр 29055/13 од 25.03.2013. године након чега је првостепени суд доставио другостепеном суду списе предмета а другостепени суд одлучујући о жалби одбио жалбу подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка и потврдио првостепену пресуду, да је другостепена пресуда достављена окривљеном али опет не лично већ на адресу ранијег пребивалишта окривљеног и поред чињенице да је окривљени о промени адресе обавестио суд поднеском од 19.08.2013. године.

По налажењу Врховног касационог суда другостепена пресуда је донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 147. и члана 224. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09).

Наиме, одредбом члана 147. став 1. Закона о прекршајима прописано је између осталог да се све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу достављају лично, док је одредбом члана 224. став 1. истог закона прописано да се писмено израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама члана 147. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 87. Закона о прекршајима као једно од основних начела прекршајног поступка прокламује се двостепеност прекршајног поступка, тиме што се предвиђа да се против одлука надлежних органа донетих у првом степену може изјавити жалба, осим ако законом није другачије одређено.

Како је пресудом Прекршајног суда у Београду окривљени П.Р. оглашен кривим за прекршај из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, кажњен новчаном казном и кумулативно му изречено 14 казних поена, а затим изречена и заштитна мера забране управљања моторним возилом, Врховни касациони суд налази да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 147. ЗПР, јер је повређено право на одбрану окривљеног, с`обзиром да му није лично уручена првостепена пресуда, која повреда није отклоњена од стране другостепеног суда, а што је све било од утицаја на законито и правилно доношење другостепене одлуке ради чијег отклањања би било неопходно укинути другостепену одлуку и поступак вратити у фазу уручења првостепене пресуде окривљеном.

Међутим, имајући у виду одредбу члана 76. став 7. раније важећег ЗПР-а, који прописује да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења, а да је окривљени оглашен кривим за прекршај који је извршен дана 04.06.2012. године, то је сходно напред наведеној законској одредби дана 04.06.2014. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења.

С`тога је Врховни касациони суд усвојивши захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, преиначио пресуде Прекршајног суда у Београду 96Пр. бр. 29055/13 од 25.03.2012. године и Вишег прекршајног суда у Београду 12Прж 25135/13 од 13.12.2013. године, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног П.Р. а на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13) и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**